

Foiaia Creștinului

EDITORIAL - Armata fără arme II

„Și așa s-a întâmplat că în ziua luptei nu era nici sabie, nici suliță în mâinile întregului popor care era cu Saul și Ionatan : nu avea decât Saul și fiul său Ionatan.” (I Samuel 13 : 22). „De aceea, luați toată armura lui Dumnezeu, ca să vă puteți împotrivi în ziua cea rea și să rămâneți în picioare, după ce veți fi biruit totul.” (Efeseni 6 : 13).

Nu aveau arme, nu aveau curaj ... dar aveau împărat, altfel spus, puteau face alegeri greșite, pe care Domnul le- a respectat. Câți soldați avea armata „în ziua luptei” ? Aflăm din textul Biblic că : „Saul și-a ales **trei mii** de bărbați din Israel : două mii erau cu el la Micmaș și pe muntele Betel, iar o mie erau cu Ionatan la Ghibea lui Beniamin” (I Samuel 13 : 2). Pare puțin, dar ar fi echivalentul membrilor dintr-o Biserică mare, de la ora actuală !

Care sunt armele de care avem nevoie ? Apostolul Pavel, descrie armura creștinului în Efeseni 6 : 11 – 18 ; există însă și *strictul necesar* amintit în I Tesaloniceni 5 : 7 : „Dar noi, care suntem fii ai zilei, să fim treji, să ne îmbrăcăm cu

- **platoșa credinței și**
- **a dragostei și**
- **să avem drept coif nădejdea mântuirii**”. Ziua luptei pentru evrei a venit pe neașteptate și i-a găsit nepregătiți. Noi însă știm cuvintele apostolului Pavel :

„Încolo, fraților, întăriți-vă în Domnul și în puterea tăriei Lui. Îmbrăcați-vă cu toată armura lui Dumnezeu, ca să puteți ține piept împotriva uneltirilor diavolului. Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânilor în tinericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății care sunt în locurile cerești.

De aceea, luați toată armura lui Dumnezeu, ca să vă puteți împotrivi în ziua cea rea și să rămâneți în picioare, după ce veți fi biruit totul. Stați gata, dar având mijlocul încins cu adevărul, îmbrăcați cu platoșa neprihănirii, având picioarele încălțate cu râvna Evangheliei păcii.

mănânce, ar mai fi avut fire cărunte în cap? Dacă noi am iubi defapt, i-am mai lăsa pe acei oameni așa?

Noi ne scuzăm: Dacă lui Dumnezeu chiar i-ar păsa de acei oameni, nu ar lăsa așa ceva. De ce lasă El așa ceva? De ce atâta suferință? De ce ? De ce alții mor de foame? Dacă tot Își zice Dumnezeu, de ce nu face ceva?

Dar oare El nu ar putea să te întrebe același lucru?

RUGĂCIUNE

Dumnezeu să lase
unitate în Biserica
Sa și să ajute
oamenii să iasă cu
Evanghelia în afara
zidurilor!

SFATUL COPIILOR

Dragostea.....Iubiți-vă unii pe alții ,cum v-am iubit eu...aceasta este porunca lui Dumnezeu.Mereu trebuie să demonstrăm că putem să împărtășim dragostea noastră față de dușmani,de familie,față de orice om !!!....Domnul să vă ajute dragi copilași să dăruiți dragoste pentru ca la rândul vostru să primiți dragoste!

ANUNȚURI SĂPTĂMÂNNALE

Luni: după-amiază – rugăciune – 18⁰⁰ - 20⁰⁰

Miercuri: repetiție cor-18⁰⁰

Joi: serviciu de evanghelizare-18⁰⁰-20⁰⁰

Duminică: dimineață - serviciu de evanghelizare-8⁰⁰-12⁰⁰

după-amiază - serviciu de evanghelizare-18⁰⁰-20⁰⁰

Adresă : Reșița ; Strada Castanilor Nr. 119

Pe deasupra tuturor acestora, luați scutul credinței, cu care veți putea stinge toate săgețile arzătoare ale celui rău. Luați și coiful mântuirii și sabia Duhului, care este Cuvântul lui Dumnezeu. Faceți în toată vremea, prin Duhul, tot felul de rugăciuni și cereri. **Vegheați la aceasta, cu toată stăruința ...**” (Efeseni 6 : 10 – 18). Tot Efesenilor, (în capitolul 5 : 16), apostolul Pavel le-a scris că : „zilele sunt rele”. De ce ?

Fiindcă și azi există cel rău, care caută constant să ne facă viața amară ...

Evreii au fost nepregătiți „în ziua luptei”. Apostolul Pavel ne – a scris clar, că fiecare zi din viață este o zi rea, o zi în care răul ne vrea răul. Rămân în picioare și nu sunt loviți, doar cei care se echipează într-un mod corespunzător.

Și din Biblie mai știm ceva. Cel rău, nu vrea să ne facă doar zilele rele, ci și anii. În Proverbe 5 : 9 scrie despre cel care nu este atent : „ca nu cumva să-ți dai altora vloga ta, și unui om fără milă anii tăi”. Cel rău este omul fără milă. Și dacă este lăsat, el strică ziua, zilele, anii ... toată viața omului, iar dacă ar putea, ar face ca și veșnicia să fie într-un loc de chin ! Dumnezeu este Cel care ne dă zilnic asigurarea că este cu noi. „Domnul este un războinic viteaz: numele Lui este Domnul” (Exod 15 : 3).

Cei ce - L au ca Domn, ca Stăpân, ÎL au automat și ca Mântuitor ! Așa că biruința este asigurată ... dacă I ne supunem. **Aceasta este lupta de zi cu zi, să stăm în ascultare față de EL, indiferent de momeli !**

DE CE ALȚII MOR DE FOAME?

Fiecare dintre noi avem viața noastră, visele noastre și tot viitorul înainte. Avem o familie și un lucru pe care îl putem numi “al meu”. Atunci când ne este somn și vrem să dormim este mereu un pat care ne așteaptă să-l încălzim și o pernă pe care să ne așezăm capetele. Când plouă sau ninge nu trebuie să ne acoperim capul cu o plasă ca să nu fim stropiți sau ninși.. în timp ce vrem să adormim. Vrem să mâncăm? Perfect! Dacă nu avem dulceață de caise o avem pe cea de prune. Dacă nu avem pâine de la magazin o avem pe cea făcută de mama în cuptor. Nu

VERSETUL SĂPTĂMÂNII

Vă sfătuiesc ,dar , eu
cel întemnițat pentru
Domnul , să vă purtați
într-un chip vrednic de
chemarea pe care ați
primit-o.

Efeseni 4 : 1

avem apă minerală? Este destulă la robinet sau în fântână.

Nu trece o zi fără să nu simțim dragostea. Fie că este mama care ne privește blând sau tata care glumește cu noi, oricum, este cineva căruia îi pasă de noi. Pisicuța care se îndreaptă înspre noi și se pune pe genunchi sau câțelul care dă din coadă când ne vede.

Copiii noștri merg la școală și știu să scrie, să citească. Niciunul dintre ei nu are boli precum malnutriție, SIDA sau malaria. Niciunul dintre ei nu este nevoit să rabde de foame câte cinci zile până să aibă o bucată de pâine mucegăită pe care să o mănânce fără să se mai uite la data expirării, cum fac ai noștri.

Adevărul este că suntem mult prea nemulțumiți de ceea ce avem. Întotdeauna râvnim la acel ceva mai mult și uităm că deja avem mai mult decât îndeajuns. Îl avem pe Isus. Avem Calea, chiar și Adevărul. Iar pe deasupra, Viața! Și câteodată ne simțim dezamăgiți de El. Nici măcar nu ne pasă de El.

Am citit despre cât de ospitalieri sunt oamenii din Africa. Atunci când mergi la ei acasă nu știu cu ce să te servească, deși nici măcar ei nu au nimic. Când intri la ei în casă, dacă putem numi astfel o cameră cât patul din dormitorul părinților noștri, imediat te primesc cu sfinte îmbrățișări și îți spală mâinile, picioarele. Ei zic că au totul, deși nu au ce să-ți dea să mănânce. Vorbesc cu entuziasm despre viață și despre El, deși pe o podea murdară și putredă stau cinci copii care nu au mai mâncat de multă vreme. Îl laudă pe Dumnezeu cu ce au, deși nu au nimic, am spune noi. Chiar așa? Eu zic că ei au totul iar noi avem NIMIC. Suntem prea sătui de la atâtea mâncăruri și am obosit mergând la serviciu. Alte femei din Africa sunt disperate după un loc de muncă, așa că ele caută în pământ bucăți de fier ruginite și îngropate de vreme, ca să le poată vândă pentru a-și hrăni copilul muribund. Dar nimeni nu le cumpără “fierul”.

Sunt copii pe lumea aceasta care nu au zâmbit niciodată. Fete cărora niciodată nu li s-a arătat afecțiune și care au murit din cauza aceasta. Noi spunem că dragostea înseamna așa și așa. Că suntem experți în ea. Scriem despre ea. Pozăm pentru ea. Trăim pentru ea. Tânjim s-o întâlnim. Dar ce e dragostea defapt?

Dacă o fată ajunge să moară din cauză că nimeni nu a iubit-o, iar noi așteptăm să vină Papa de la Roma. Un copil are fire cărunte la patru ani din cauza malnutriției., iar noi încă mai vrem să vedem pe cine oare am putea iubi. Dacă acea fată ar fi fost iubită, ar fi murit oare? Dacă acel copil ar fi avut ce să